

VÁNOČNÍ JETHRO TULL

Saliburská katedrála, 12. prosince 2024



„Ruce nahoru všichni, kdo tu byli, když Jethro Tull [The Ian Anderson Band, pozn. MW] hráli v Saliburské katedrále v roce 2011,“ vyzval ve svém uvítacím projevu na začátku vánoční show v roce 2024 děkan Papadopulos. Zvedlo se jen pár rukou (včetně mé), což znamenalo, že vzhledem k tomu, že setlist a speciální hosté mohou skalní fanoušci Tull s odstupem let odhadnout stále snadněji, pro 99 % diváků to vlastně nebude žádné dějà vu. Ale co, ...už mlčím.

Každoroční koncerty v katedrále jsou vždycky radostnou událostí, a to i pro lidi, kteří nejsou nábožensky založení, jako třeba pro mne, a to bez ohledu na to, jaké písně a kdo na nich hraje. A vzhledem k tomu, že pravidelný host Marc Almond je na turné a Jethro Tull znovu začali vydávat nová alba, došlo letos i na několik překvapení. Děkan v úvodu také prozradil, že zatímco v roce 2011 šel veškerý zisk z prodeje vstupenek a zboží na stavební opravy katedrály, letos půjde 100 %

výtěžku na konto katedrální sborové nadace, která podporuje rozvoj chrámové hudby. To je velmi příhodné - dnešní koncert byl posledním z neuvěřitelných 800 let hudby provozované v této krásné staré budově.



Po děkanově uvítání následovalo uvítání „kapelníkova polního kaplana“, neodolatelného George Pitchera, který ve svém obvyklém oblečení opět připomínal bruslíčího faráře sira Henryho Raeburna, když varoval před hrozivými následky (rána holí s knoflíkem) pro každého, kdo se odváží fotografovat nebo natáčet show před závěrečnou písní, která mohla, ale také nemusela, odkazovat na druh veřejné dopravy využívající k pohonu po kovových kolejkách páru. (Rev'd Pitcher během těchto vystoupení tak vyvádí, že by se k němu možná lépe hodila přezdívka „polní Chaplin“).

Vzhledem k tomu, kdo bude příjemcem výtěžku, zahájil koncert katedrální sbor, který doprovázel kapelu při písni *God Rest Ye Merry Gentlemen*, následovalo acapella provedení písně *Gaudete* z 16. století, která se v roce 1973 stala hitem skupiny Steeleye Span, a poté zazněla tradiční verze písně *We Three Kings*, načež se kapela pustila do jazzové úpravy písně *We Five Kings*. Tyto instrumentální skladby z *Vánočního alba* nám znovu připomněly, jak skvělý hráč na flétnu Ian Anderson je. *Vánoční píseň* z roku 1968 byla první z pouhých šesti (z celkových sedmnácti) písní, které zpíval Ian, a pokud zněl trochu chraplavě, šlo pravděpodobně jen o sezónní záležitost.



Je čas na speciální hosty. Televizní osobnost, novinář, bývalý předseda organizace Churches Conservation Trust (kromě mnoha jiných) a krátce také punk-rocker Loyd Grossman je pravidelným hostem vánočních pořadů JT - stejně jako jeho svižná *Christmas Time Romance* a v druhé polovině svižná *Ain't Doin' Nuffin'*, které je velmi zábavné znovu slyšet. A pak první překvapení večera (alespoň pro mě, který jsem se nemohl zúčastnit koncertu v bristolské katedrále předchozího večera), nejlepší devonský hráč na kytaru a housle Seth Lakeman se dvěma svými klasikami, *The Lady Of The Sea* a *Solomon Brown*. Výborné. A pak pro mne druhé překvapení večera, *Mine Is The Mountain* z alba z roku 2022 *The Zealot Gene*, před tradičním závěrem první poloviny, temperamentním *Bourée*.



Druhou polovinu odstartovaly stálice *Vánočního alba*, po nichž opět vystoupil Loyd G., a vrátil se i Seth Lakeman s předělanou skladbou *The Holly And The Ivy* a novým singlem *One More Before*

You Go, v němž Ian Anderson vykrádá své vlastní flétnové linky z *Ring Out, Solstice Bells*. „K dispozici ke streamování,“ oznámil Ian, „... ať už streamování znamená cokoli...“. A pak přišel okamžik dojetí, když vzpomínal na předchozí koncert v Salisburské katedrále a na speciálního hosta, zesnulého Grega Lakea. Greg tehdy zazpíval píseň *I Believe In Father Christmas* a Ian se do té doby nejspíš, stejně jako mnozí z nás, domníval, že jde jen o poněkud kýčovitou, odlehčenou vánoční píseň. Při bližším zkoumání textu, který napsal Pete Sinfield, se však ukázalo, že má mnohem větší obsah a hloubku. Sinfield před měsícem zemřel, a tak Ian píseň věnoval jemu i Gregovi. Za těchto okolností bylo podání kapely, v němž některé vokály obstaral David Goodier, opravdu dojemné.



Zpátky k programu Jethro Tull - na závěr samozřejmě musel zaznít *Aqualung* (rozšířená orchestrální verze), kterou na vrchící katedrální varhany zahájil John Challenger ze Salisbury, a Ian se procházel uličkami a transepty; a nakonec nevyhnutelná *Locomotive Breath*, při kterém se na pódium vrátili (nyní již sir) Loyd Grossman a Seth Lakeman (ten zazpíval pár slok) a Ian se vrátil do publika (sboru?), aby umožnil zahlédnout nejlepšího rockového flétnistu také těm, kteří seděli na místech s omezeným výhledem a v zadní části chrámové lodi o délce fotbalového hřiště. To vše bylo velmi příjemné, navíc pro dobrou věc. A všechny odpůrce na sociálních sítích, kteří se na vystoupení vrhají na základě telefonových nahrávek jistého *LB* na YouTube, mohu ujistit, že pokud jste tam skutečně byli, znělo to skvěle. Hej, možná se uvidíme na letošních vánočních koncertech? Martin Webb



Kapela: Ian Anderson, John O'Hara, David Goodier, Scott Hammond, Jack Clark.

Seznam skladeb: *George Pitcher / God Rest Ye Merry Gentlemen* (za doprovodu katedrálního sboru pod vedením Davida Halse) / *Gaudete* (za doprovodu katedrálního sboru) / *We Three Kings* (za doprovodu katedrálního sboru) - *We Five Kings / A Christmas Song / Úryvek z Marmiona Sira Waltera Scotta* čte Ian Anderson, za doprovodu Johna O'Hary / *A Christmastime Romance* with Loyd Grossman / *Lady Of The Sea* with Seth Lakeman / *Solomon Brown* with Seth Lakeman / *Mine Is The Mountain / Bourée / [Přestávka] / Holly Herald / Weathercock / Prayers* led by Dean Nicholas Papadopoulos / *Christmas Bells* poem by Henry Wadsworth Longfellow read by Loyd Grossman / *Ain't Doin' Nuffin's* Loydem Grossmanem / *The Holly And The Ivy* se Sethem Lakemanem / *One More Before You Go* se Sethem Lakemanem / *I Believe In Father Christmas / Orchestrální aranžmá Aqualung* s katedrálním varhanním intrem Johna Challengeera / *Požehnání Rev'd George Pitchera / Locomotive Breath* (se Sethem Lakemanem a Loydem Grossmanem)

Fotky MW, Bristol (nahore) Ashley Goble.

Skupinová fotka na titulní straně bezostyšně ukradena z facebookové stránky Setha Lakemana.

